

På den måde forestiller Kommissionen sig – og det er jo ganske snedigt – at man efterhånden kan udtynde regeringernes og de nationale parlamenters magt, så vejen banes for, at al magt koncentrerer hos bureaukraterne i Bruxelles. Det er jo den egentlige dagsorden, der ligger bag alt dette her, og det er derfor, det efter vores opfattelse er farligt.

Jeg håber, at ministeren vil give tilsagn om, at vi kan få en dybtgående analyse af sagen, og at man ikke bare vil klamre sig til dette mantra om, at det har jo ikke noget at gøre med udenrigspolitik, for det må det ikke, og så er det heller ikke tilfældet. Det er bare en slags cirkelslutning, som man vanskeligt kan bruge som dokumentation for noget som helst.

Så vil jeg til slut sige en enkelt ting om spørgsmålet om folkeafstemninger. Vi har den samme holdning, som SF har givet udtryk for, nemlig at vi synes, det ville være en indlysende god ting, hvis Sønderjyllands Amtsråd beslutter at efterkomme det stærke ønske i befolkningen om at afholde en folkeafstemning. Det synes jeg ville være en helt rigtig og fin ting, men Folketinget kan selvfølgelig ikke pålægge et amtsråd at afholde en folkeafstemning.

Det eneste, jeg bliver nødt til at sige med hensyn til folkeafstemning, er, at lige så lidt som amtsrådet kan beslutte at overtage en del af Danmarks udenrigspolitik, lige så lidt kan man ved en folkeafstemning i Sønderjylland beslutte at overtage en del af den danske udenrigspolitik. Hvis der bliver en folkeafstemning, må det naturligvis være med den begrænsning, at man holder sig til det, man har kompetence til. Men med det forbehold støtter Enhedslisten de tanker, der har været fremført i debatten om en folkeafstemning i Sønderjylland.

Peter Duetoft (CD):

Det er dog en af de mest forkvaklede debatter, vi har haft meget længe. Den er forkvaklet, fordi udgangspunktet er en total sammenblanding af ting, som ikke hører sammen. Når forespørgsregne kan rende rundt og blande regionernes Europa sammen med det, vi snakker om nu med hensyn til Euroregion Schleswig, skyldes det, at de ikke vil forstå, at det er to vidt forskellige diskussioner.

Tanken om regionernes Europa er drømmen om det føderalistiske Europa, og det tør jeg sige, fordi jeg tror, jeg er Folketingets eneste føderalist, så jeg turde nok have en eller anden form for forstand på de dele. Det er en drøm om et

meget decentralt Europa, og det er rigtigt, at det er en drøm om et Europa, hvor nationalstaterne erstattes af nogle regioner med udgangspunkt i, at nationalstaterne – måske lige bortset fra Danmark – ikke er homogene størrelser.

Den europæiske historie har vist, at ustabiliteten, krigen, ufreden og myrderierne i Europa er forårsaget af mindretal, fordi de politisk skabte nationalstater ikke var homogene. Derfor er svaret på et fredeligt Europa naturligvis også et Europa, hvor fundamentet er homogent, hvilket vil sige med regioner i stedet for nationalstater. Det vil give et meget mere stabilt Europa, det vil give et meget mere fremgangsrigt Europa, og den tanke støtter jeg meget gerne.

Men jeg må altså sige, at hverken i forslaget om Euroregion Schleswig eller i noget af alt det, der sker på EU's regeringskonference, er der nogen som helst tegn på eller skridt i retning af et sådant føderalt Europa; ikke ét eneste skridt! Alle på regeringskonferencen holder fast i, at EU er et samarbejde mellem nationalstater, og kan man ikke se det andre steder, kan man se det af, at Ministerrådet stadig er det lovgivende organ i Fællesskabet. Dermed holder man fast i nationalstaternes placering. Ikke en gang en lille flig til Europa-Parlamentet i form af forslagsret vil man give, og derfor er hele det skræmmebillede, der bliver bygget op – ikke mindst af Enhedslisten – det rene sludder. Det er noget i retning af at misbruge dette forslag, det er noget i retning af at påstå, at Kommissionen og politikerne og de onde i København og Bonn og alle mulige andre steder nu kommer efter de stakels sønderjyder med den store unionskæp. Det er overhovedet ikke tilfældet.

Regionernes Europa går jeg som sagt ind for; men der er intet – intet – i dette forslag, der har noget som helst med regionernes Europa at gøre. Når vi derimod kommer til det regionale samarbejde, altså Euroregion Schleswig, er det et udtryk for en helt logisk fortsættelse af det samarbejde, der startede efter Anden Verdenskrig. Det startede ved, at man også i Sønderjylland erkendte, at modsætningsforhold mellem mindretal på begge sider af grænsen havde ført til en ustabil politisk situation, og så var man jo endda så heldige i Sønderjylland, at man på grund af 1920-afstemningen slap mere rimeligt ud af situationen, end tilfældet var ved grænser andre steder i Europa. Derfor er det også fornuftigt at bygge videre på et praktisk, regionalt samarbejde, og nye samarbejdsorganer er en